

Ecclesiasticorum Hipponensem Antistitem sic describit: „ S. Augustinus tam in scripturarum interpretatione, quàm in Theologicis opinionibus sæpe recedebat à præcedentium tramite, ut viam sibi deligeret propriam. Vocari potest in Theologicis **MAGNUS OPINATOR**. Eruditionis multò minus ei fuit, quàm ingenii: quia & linguarum ignarus erat, & vix legerat Veteres. „ Omitto plura Augustino parùm honorifica. In relictis S. Pater traducitur ut novator, ineruditus, & vacillans Theologus. Ubi igitur tot Conciliorum, & Pontificum de Augustino magnificentissima testimonia? Majori Augustini contemptum ingerit lucubratio, quæ Joannis Launoy nomine velut posthuma circumfertur, & dignis à **CLEMENTE XI.** notata est censuris. De S. Thoma, quidquid simulent, non gloriosius sentiunt præfenti Augustini discipuli. Joannes Vergerius Abbas Sancyranus, teste jurato, & fide dignissimo Joanne de Joveaud Abbate Cisterciensi aiebat: *D. Thomas veram Theologiam humanis rationibus, & Aristotelicis dogmatibus depravavit.* Idem Jansenii de S. Thoma, & cæteris Scholasticis Religiosis, qui SS. Patribus succedere, judicium fuit, manu ejus exaratum, & non nisi à 25. annis luci editum, ubi quæritur: *Origo corruptelæ in Theologiam inductæ unde?*

Ubi Paulò mitiùs loquitur Joannes Opstraet in Theologo Christiano parte 2. cap. 4. §. 2. *Multonum utilitati, vel infirmitati, non satis accommodatus est S. Thomas, tum quod quæstiones multas Philosophicas Theologiæ immisceat, tum quod terminis philosophicis eas proponat, resolvatque.* Absurdus Elias du Pin in Bibliotheca nova, & novaturiente, Magistrum Angelicum exhibet, velut *adulantem Romano Episcopo.* Tum addit, *scimus quantâ negligentia, & quàm exiguo discretionis judicio S. Thomas citare soleat Patrum opera.*

Quod attinet ad sententias, non diutius novis Theologis S. Thomas dux, & magister est, quàm præconceptis eorum consentire opinionibus videatur, vel in earum posse quâcunque arte patrociniū pertrahi. Sic unus ex illis, qui nullam, nisi insuperabiliter, indeclinabiliter efficacem gratiam admittentes, ad fallendum tamen aliquam commenti sunt; quam *Augustino-Thomisticè sufficientem* appellant; Cum urgeretur, nescio quo, Angelici Doctoris testimonio; neque via, quâ elaboraretur, occurreret: plausum excitabat responso lepido, & Lovaniensibus quibusdam familiari, *Thomista quidem sumus, sed THOMISTÆ IN PLACET;* id est, ubi nobis Angelicus, & ejus sententia arridet. Allusio est ad

Carmelitanorum Nudipedum Monasterium, quod solitudine, & pietate Deo placens, vulgò *Conventus in Placet* appellatur: ita à novis Theologis non sententia propter D. Thomam eligitur, sed D. Thomas propter sententiam, saltè ei subdolè affectam. Quod autem Quæsnellus, & quicunque ejus contra Sedem Apostolicam defensores, nullum in Ecclesiæ Doctoribus, Hipponensi potissimum, & Aquinate præsidium habeant, patebit ad damnatas Propositiones singulas, ubi intorta à Novatoribus in Constitutionem spicula, opitulante Numine, facilè diffringemus.

CAPUT VII.

De affectato à Quæsnello, & cæteris Jansenistis consensu cum recentioribus S. Thomæ Discipulis.

CONSPLICATI Novatores venerandam Scholæ Thomisticæ autoritatem, in Quæstorum Fidei Tribunalibus, Romano potissimum, vigentem, nihil blanditiarum, fraudumque prætermittunt, quò sibi eam irretire, & in quoscunque aliarum Scholarum Theologos, præsertim Regulares concitare valeant. Non parum operæ in hoc ponit Quæsnellus libro, cui titulus: *Epistola Abbatibus ad quendam Romanæ Curie Prælatum contra Decretum Alexandri VIII. dein in Sententiarum suarum Explicatione Apologetica,* ac cæteris eam secutis contra Constitutionem UNIGENITUS vindiciis; ubique suam in Thomistas iram dissimulans, quasi nesciat eorum se maximè suffragiis condemnatum. In Jesuitas verò aperta indignatio Quæsnellianorum sævit; hos veluti solos, aut præcipuos calamitatis suæ Authores designant; ignari scilicet inter Romanos Inquisitionis Consultores ordinarios, nè unum quidem esse è Societate, & præter unum è Sancti Francisci familiâ, alterum Episcopum Benedictinum, cæteros omnes partim è sacro Dominicanorum Ordine, partim è Clero esse seculari. E solo posteriori Arnaldus constitui Congregationem voluerat literis ad Ludovicum Du Vaucel, aliàs *Walonum* datis, ut ex hujus ad Arnaldum responso manifestum est. Quæsnellus quoque in *Notis ad Epistolam Domini Steyaert,* maximè conqueritur de *Religiosorum Mendicantium* potentia in Tribunalibus Romanis. Qui autem hic indicantur magis, quàm S. Thomæ, & Scoti discipuli? Eadem querela frequens est, seu Quæsnelli, seu ei adhærentis, libro, qui inscribitur: *Ecclesiastici Epistola de mente S. Augustini circa autoritatem Pontificis.*